

CINC ANYS DELS ATEMPTATS DEL 17-A

“No sabíem on estàvem anant”

La Ràpita Dani Sainz de Aja

Dos agents de la Policia Local de la Ràpita acaben de començar el seu torn la nit del 16 d'agost de 2017. Poc s'esperen que una trucada dels Mossos d'Esquadra per a demanar suport serà l'inici de les hores més angoixants que ha viscut Catalunya en els últims anys.

L'avís el reben el caporal V.G. i l'agent J.M.: ‘Hi ha hagut una explosió de gas en un xalet d'una urbanització d'Alcanar Platja i hi poden haver víctimes.’ “És gros”, els advertixen per la ràdio.

Tot i que la policia local de la Ràpita no actua al terme del municipi veí, són a menys distància i no es pot perdre temps. De seguida s'afegixen a la comitiva dos agents més de la policia rapitenca, O.C. i J.G..

Els vehicles de la policia local enfilen el carrer principal de la urbanització Montecarlo i, quan baixen, amb l'única llum de les seues llanternes, veuen un núvol de pols flotant damunt d'una muntanya de runa.

“La primera sensació és com si estiguessis enmig d'un atemptat amb cotxe bomba, tot era pols”, recorda J.G. J.M. relata com sortia la gent de la casa del davant amb sang a la cara. **“havia quedat com un formatge i el xalet ocupat era un solar”.** A l'agent O.C. li han quedat gravats els crits de la gent: **“Es podia sentir el pànic, no sabíem on estàvem anant”.**

Els agents s'endinsen entre les runes del xalet, acompanyant els mossos i els bombers, i veuen els primers trossos de carn. Més tard se sabrà que eren les restes de l'imam de Ripoll i d'un dels seus fidels seguidors, però en aquell moment de la nit algú suggerix que és la cama del gos del veí. **“Però tots els gossos**

Agents municipals de la Ràpita relaten al SETMANARI L'EBRE la primera resposta dels serveis d'emergència a l'explosió del xalet d'Alcanar i l'escenari dantesco que s'hi van trobar

Els agents V.G., J.C., O.C. i J.G. fotografiats esta setmana a la Ràpita, van ser dels primers d'arribar al lloc dels fets a Alcanar Platja. A la dreta, una imatge de la nit de l'explosió. / NÚRIA CARO / D.S.

que veïem tenien quatre potes”, indica l'agent J.M. Llavors les llanternes els mostren un reguitzell de vísceres i la mandíbula d'una persona.

D'entre les runes s'escolen uns laments. “Aquí n'hi ha un que està viu!”, criden. El puguen a la llitera i se l'emporten a l'ambulància del SEM. L'agent O.C. s'asseu al costat del ferit. **“Estava com enterbolit, li sortia sang de l'orella perquè li havien explotat els timpans”.** Tot i això, aconsueix que li diga el seu nom. És Mohammed Houli Chemlal, un dels dos joves gihadistes de Ripoll, que sobreviu, i que ara complix una condemna de 46 anys de presó.

Per tot arreu troben ampolles d'acetona i bombones de butà. **“Tal com avança la nit anem veient que res no lliga. No ens pensem que pot estar relacionat amb el terrorisme, però també tenim clar que no és una explosió de gas”,** assegura el caporal V.G.

Cada cop arriben més serveis d'emergència, més policies i els agents de la Ràpita donen el relleu als d'Alcanar. Fan un darrer servei. Els demanen acompanyar el metge forense fins a la recòndita urbanització. “Vostè té fetge? Hi ha trossos de carn per totes bandes”, li va preguntar l'agent J.M. **“Em va respondre: ‘Tranquil, a l'accident de Freginals hi vaig anar jo’”.**

L'endemà, 17 d'agost, els esdeveniments es giren radicalment a la tarda. Detona per accident una substància explosiva sota les runes del xalet d'Alcanar mentre diversos policies, bombers i l'operari d'una excavadora n'examinen les restes. Al mateix temps, una furgoneta desbocada atropella mortalment 14 persones a la Rambla de Barcelona.

És massa prompte per lligar caps, però els que la nit anterior havien estat sobre les restes de 250 quilos d'explosiu sense detonar comencen

a ser conscients que han jugat amb foc. La primera reacció del caporal V.G. és pensar que ha “tornat a nàixer”, després de passar hores movent rocs. La segona és fer-se preguntes i intentar traure alguna conclusió, però en aquell moment **“la informació que tenim és zero”,** reconeix.

En una roda de premsa nocturna el major Trapero confirma que l'explosió d'Alcanar està vinculada amb l'atemptat de Barcelona. Més entrada la matinada, l'atac a Cambrils encén el pànic a tot el país i fa témer una espiral d'atemptats gihadistes a qualsevol lloc i en qualsevol moment.

Les setmanes següents són les més “tenses” i “caòtiques” que recorden els quatre municipals de la Ràpita. **“Sempre vas amb l'alerta posada, però aquells dies estem més atents i vigilants, ens arriben comunicats que diuen que volen**

matar policies”, comenta l'agent J.M., que recorda com s'acumulaven les trucades de veïns que deien que havien vist una furgoneta com la de la Rambla.

L'agent J.G. explica que a partir d'aquell moment **“arriben nous protocols de seguretat, comencem a posar-nos armilles antibales, ens fan cursos sobre radicalització islamista...”.** “Ara ens mirem les coses d'una altra manera, ens ho pensem abans de posar-hi el peu”, afegix el caporal V.G.

El grau d'interacció amb altres veïns de la Ràpita per part del grup gihadista que havia ocupat el xalet d'Alcanar és una altra incògnita que continua pesant en els agents de la policia local. **“Al poble em coneix molta gent i en alguns moments tenia pànic de sortir al carrer”,** reconeix l'agent O.C.. **“Volem pensar que això encara s'està investigant”,** diuen. ■